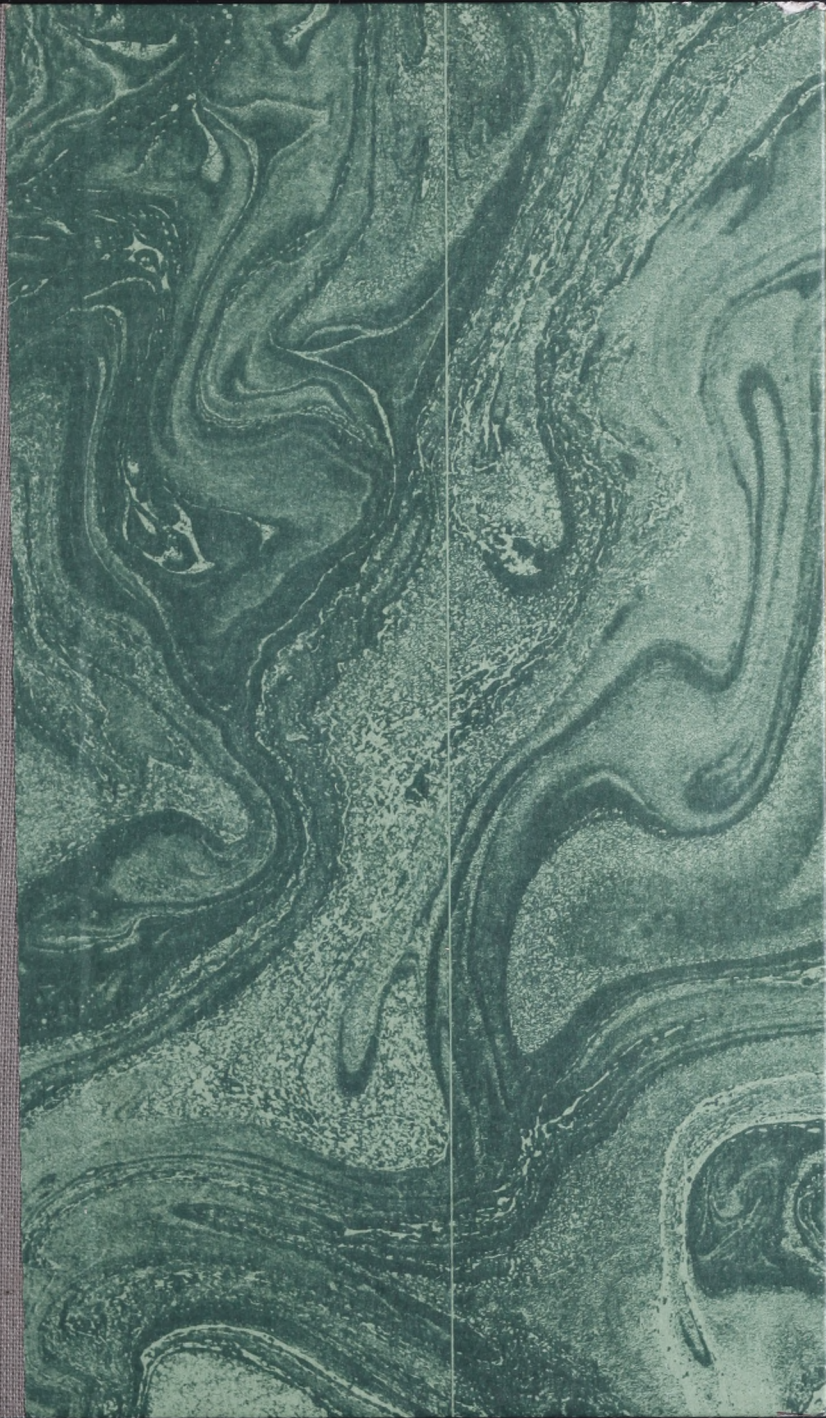

290011

230.044

ARAKUŁ
albo
MUDRAŚĆ SALAMONA

W I L N I A 1 9 3 7

1.290.011

ARAKUŁ

albo

MUDRAŚĆ SALOMONA

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001004849495

ARAKUŁ

Hadajućy treba Źziać ziernia, albo kruhłuju krošku chleba i kidać na siaredzinu malunku (na twar), a potym, u pryłożanych adkazach znajści ličbu na jakoj zatrymałasia ziernia i na swajo pytańnie atrywaješ adkaz.

1. Žmudnaj i ciazkaj pracaj dawiadzieš da kanca swaju sprawu. Ninakoha nie narakaj, bo sam u hetym winawaty.

2. Niasččasćcia i biedy stajać na twajoj darozie. Wyścjarahajsia ludziej, na jakich pałaje złościciu twajo serca.

3. Rozumam, pracaj i sprytam dojdzieš da dastatku. Pieradčasna nie ryzykuj, bo ūsio straciš.

4. Boh tabie dapamoža. Nia smucisia i ničoha nia bojsia, staiš na dobrej darozie.

5. Nie rabi kryŭdy ludziam i jany tabie tady ničoha złoha rabić nia buduć. Daznaješ kryŭdy ad worahaŭ swaich, pieraciarpi — pieramožaš.

6. Što maješ na dumcy swajoj, toje spoŭnica, ale nia tak skora, jak chočaš; budź cierpialiwym.

7. Wialikaja radašć spatkaje ciabie, i šmat dabra daznaješ ad ludziej, nie zaznawajsia i ščasćcie nie pakinie ciabie.

8. Ad chwaryby da zdarouja, a ad smntku da radašci nakieruje ciabie Boh; žyćcio twajo pieramienicca na lepšaje.

9. Nie haračysia, bo što maješ, dyk i toje straciš, papraŭ na lepšaje swaju žyćciowuju pucinu, niačaj zajašnieje jana dobrymi ūčynkami.

10. Twaje smutki spraŭlajuć radašć druhim. Ildzieš mylnaju darohaju. Papraŭsia, a Boh tabie dapamoža.

11. Budź sumiennym, jak dahetul, a ũsie biedy, ťto ċornymi chmarami pawišli nad taboju, ťniknuć, jak dym.

12. Wialikimi miłasciami abdaryć ciabie Boh. Dumki twaje spoťniacca. Rabi, jak i dahetul ludziam dabro.

13. Taho ċaho dabiwajeťsia nie tabie, a inťamu dastaniecca, bo da mety idzieť nie papraťdzie. Nia-ċhaj serca twajo nia budzie dla ludziej takim aka-mianielym.

14. Ciaťkaja i sumnaja twaja ťyćciowaja pucina. Pakajsia pierad Boham, a Jon ciabie miłasciami abdaryć i ũchilić ad ciabie ũsio ťloje.

15. Źadaťni twaje nia spoťniacca; toje, ťto tabie pryabiecana nie dastanieť. Pieramiani ťyćcio—da- znajeť spakoju.

16. Źlymi ũċynkami nia psuj swajho spakojnaha ťyćcia.

17. Nie sumlewajsia ũ sprawiadliwaťci Boťaj, a pomać, ab jakoj prosiť, budzieť mieć.

18. Kali choċať dobraha ťyćcia, rabi dla ludzie dobrym ťłowam, a Boh tabie adpłacić dobrymi ũċynkami.

19. Woť tabie maja rada: trymaj jazyk za zubami, budzieť jeťci kaťu z pirahami.

20. Darma spadziajeťsia na wialikuju ťlawu. Niċo- ha z hetaha, ċaławieċa, nia budzie.

21. Na dwoje babka waraťyla: trymajsia lepť ad- naho, spakajniejťy budzieť.

22. Nie pakładajsia na swaje siły, a tolki na łasku Boťaju. Kali zachoċať—budzieť ťċaťliwym.

23. Nie hrašy i wykiń'z haławy nikčemnyja dumki, bo jany dawiaduć ciabie da zhuby.

24. Maješ šmat chłopataŭ. Kali ŭmieła i wytrywała woźmiešsia za dzieła—budzieš zadawoleny.

25. I da ciabie zawitajuć lepšyja dni. Pieramiena skora nastupić.

26. Za prykładnaje żyćcio, wialikimi dastatkami abdaryć ciabie Boh.

27. Šalonaja dumka zradziłasia ŭ twajoj haławie Kali z wieraju i praŭdaju padyjdzieš da jaje—budzieš ščaśliwym.

28. Šmat worahaŭ maješ za svoj jazyk. Lišniaha nie brašy, a żyćcio twajo palepšaje.

29. Nadzieja twaja nie zawiadzie ciabie—budzieš. u dastatkach, ale da hetaha dojdzieš dobrymi ŭčynkami dla swaich bliźnich.

30. Nia lež pieradčasna ŭ piatlu, bo kiepska budzie. Razwaž dobra, abmiarkuj, abdumaj.

31. Pamučyšsia mnoha pakul pazbudziešsia swaje biady. Praŭda, ščyraść i luboŭ da ludziej pamohuć tabie ŭ hetym.

32. Toje ab čym dumaješ i štonosiš u swajoj haławie—zrealizujecca.

33. Nia radasnaje i bahataje twajo żyćcio. Sam winawaty. Mieniej hulaj, a bolš pracuj—pieramieny chutka dačakaješsia.

34. Wialikaja radaść čakaje ciabie. Nia imknisia da jaje pieradčasna, bo ŭciače. Idzi pa śladoch praŭdy, ścieražysia ŭsiaho błaħoha—budzieš ščaśliwym.

35. Kali bolš času achwiaruješ haspadarcy, a

mienš karčmie i wulicy—žyćcio twajo pieramienicca na lepšaje.

36. Nia smucisia i nia sumuj: što straciŭ — nia wiernieš. Z wieraju, praŭdaju i pracaju padychoď da nowaha žyćcia, a żyć ščaśliwa budzieš.

37. Błahi čaławiek padlizwajecca i ašukiwaje ciabie; nia wier jamu.

38. Na ũsialakuju chwiarobu lakarstwa jość: pa-starajsia znajści i na swaju.

39. Kab nia było kiepska, ściarązysia złości—jana twaja zhuba.

40. Nie rabi druhim złoha i tabie jaho rabić nia buduć. Pastarajsia prymiryccą z worahami.

41. Sonca świećić adnolkawa i na bahataha i na biednaha, na chworaha i na zdarowaha. Niachaj i twaje pastupki nia znajuć hetaje roźnicy.

42. Śmieła i nia bajučysia idzi za przyzwam swajho serca.

43. Nia idzi toju darohaju, na jakoj staiš: šmat worahaŭ maješ, ściarązysia ich. Pieramiani swaju žyćciowuju pucinu—pazbudziešsia mnoha złoha.

44. Nie pa siłach swajch zadumaŭ ty sprawu. Pakul nia pozna—ražwitajsia z joju.

45. Niama taho błahoha kab na dobreje nia wyjšła. Nia bojsia—usio dobra budzie.

46. Smat treba potu wylić, kab dabicca taho, što maješ na dumcy.

47. Pakornaje cialatka dźwie matki sasie, ale nie zaŭsiody, sytym bywaje. Nie karysia pierad losam, a adważna prabiwaj sabie darohu da lepšaje budućyni. Śmialej hladzi na świet.

48. Choć i na soncy jošé plamy, ale nia radžu tabie łażyć plamy na swajo sumieńnie jano i tak u ciabie nia zusim čystaje.

49. Čakaj Paŭluk Piatra—budzieš syr jeści: kali budzieš siadzieć złażyüşy ruki, dyk nia tolki syra a i bulby mieć nia budzieš.

50. Sto kamu balić, tej ab tym i kryčyc: tabie-ž jašče ničoha nie balić, a ty ūžo pačynaješ lamentawać: Prykusi jazyk — worahaŭ nia budzieš mieć i da arakuła za paradaj źwiartacca nia treba budzie.

51. Niachaj dobryja dumki, zamiest złych, jakimi nabita twaja haława, zapanujuć twaim sercam—adšukaješ spakoj i lepšaje żyćcio i žadańni twaje tady spoŭniacca.

52. Bojsia ludziej nie twajho stanu — źwiaduć ciabie i na wieki skalečać twajo żyćcio. Trymajsia swaich.

53. Tak jak ty chočaš, hetak i budzie, ale musiš pastaracca znajści da hetaha adpawiednuju darohu.

54. Z twajoj sprawy ničoha nia budzie. Panadziej-sia na ludziej — pojdziesz biaz botaŭ i łapciej. Treba i samomu pracawać.

55. Sto maješ u haławie nie adpawiadaje tamu što nosiš u sercy. Uzhodni dumki z sercam, unik-nieš šmat čaho zloha.

56. Ścieražysia swaich pryjacielaŭ, zamyšlajuć proci ciabie złoje.

57. Spakoj, radaś i zdarouje zapanujuć u twajoj dušy, kali źmieniš adnosiny da ludziej.

58. Ścieražysia swaich worahaŭ. Nie swarysia z imi, a pastarajsia lepš prymirycca.

59. Ad zloha wyratawaŭ ciabie Boh; ścierażysia, kab iznoŭ nie papaści ŭ biadu, bo kiepska budzie.

60. Malisia—żadaŭni twaje spoŭniacca.

61. Twaje zamiery, ab jakich dumaješ, pamohuć tabie, jak kašal chwarobie. Pieramiani ich na lepšyja.

62. I nia dumaj nawat ab hetym — usio roŭna ničoha nia wyjdzie.

63. Na Boha spadziawajsia, ale i sam ruk nie apuščaj. Dobryja ŭčynki dla ludziej—pamohuć tabie ćwiorda stać na nohi.

64. Nie ławi rybki ŭ mutnaj wadzie, bo prapadzieš. Ab kim dumaješ — i wucham nawat nie wiadzie.

65. Nie dla psa kiłbasa. Wykiń nawat i dumki z haławy, bo ničoha nia budzie.

66. Worahaŭ swaich nia bojsia, čaławieča, ničoha zloha tabie nia zrobiać: swajoju dabratuju ty pieramožaš ich.

67. Padarožža, ab jakim ty latuciš, pryniasie tabie tolki smutak i ślozy. Siadzi lepš u chacie.

68. Nie chwalsia swajoju pieramohaju, bo nia wiedaješ, što zaŭtra jaszczu budzie z taboju. Nie każy hop, pakul nie pieraskočyš.

69. Choć myślami ty i staraješsia rabić ludziam dabro, ale pastupkami swaimi ty robiš tolki kryŭdu. Rabi naadwarot—spakoju i radaści daznaješ.

70. Nie kapaj druhomu jamu bo sam u jaje ŭwališsia.

71. Nia budź zdradnikam narodu swajho. Pakajsia i pačni karysnuju dla jaho pracu.

72. Kožnaja bylinka i kožnaja twaryna stworany na karyś ludzkaści. Waźmi z ich prykład i rabi ludziana dabro i żyćcio twojo tady pieramienicca.

73. Smutak twój, pieramienicca na radaść. Usio budzieś mieć, worahi twaje pakłoniacca tabie.

74. Nie lanujsia, tady skora zdabudzieś toje, ab čym ciapier tolki dumajeś.

75. Nie zakapywaj swaich talentaŭ u ziamlu, a addaj ich lepš na karyś swajho narodu.

76. Nikoli nia spoŭniacca twaje dumki.

77. E...e...e!.. Čaławieča, za karotkija ruki: papracuj, pryhledźsia, pawučysia, tady tolki idzi da mety.

78. Kiń smutki i ślozy—ničoha nia zrebiš. Z raspahodžanym twaram wychodź u świet šyroki.

79. Dobryja twaje, čaławieča, dumki. Boh paciešyć ciabie i abdaryć dabrom i radaścijaj.

80. Papraŭsia! Nie paprawiŭsia—prapadzieś.

81. Tolki rak moža iści nazad. Stydna! Idzi pa toj darozie na jakuju staŭ ciapier—ščaśliwiejšy budzieś.

82. Ab čym dumajeś—ciapier nia spoŭnicca. Treba pačakać.

83. Biŭ bačka syna nie zatoje što ihraŭ, a zatoje što adyhrywaŭsia. Cymś marnawać hrošy na hulanki i na karty, kupi lepš biełaruskuju knižku dy hazetu.

84. Pażywi — usiaho dawiedajeŭsia.

85. Tolki siarod swaich ludziej znojdzieś padtrymaŭnie twaim dumkam.

86. Boh dapamoža tabie ũ twaich dobrych pačynańniach.

87. Kaho dumaješ pabačyc — pabačyš i nawat skora.

88. Chłopatami i sumam usłana twaja daroha. Sprawu wyjhraješ—usio pieramienicca.

89. Šmat worahaŭ paluje na ciabie: aściarahaj-sia, bo moža być kiepska.

90. Na toje i ščupak u wadzie, kab karaś nie dramaŭ. Kali nie ačuchaješsia i nia woźmiešsia da pracy, usio straciš.

91. Wiłami pa wadzie pisana. Nia spoŭnicca,

92. Smačny źabie harech dy zuboŭ Boh nia daŭ. Woś abłasaŭaŭsia. Małako na hubach wytry.

93. Praz niekalki hadkoŭ padumaj ab hetym, a ciapier tabie jašče zarana.

94. Pałazy nadziei na Boha.

95. Praŭda twaja ũ pastŭpkach twaich. Rabi i spadziawajsia na pomač Boha.

96. Nia spoŭnicca nadzieja twaja, kali budzieš ličyc tolki na swaje siły, a nie na dapamohu Boha.

97. Dumka twaja spoŭnicca. Slach pa jakim mu-siś iści znojdzieš u biełaruskaj hazecie.

98. Nie biaduj—skora palepšaje.

99. Nie praklinaj swaich worahaŭ, bo i siarod ich ty maješ pryjacielaŭ.

100. U biełaruskich knihach znojdzieš adkaz na swaje dumki.

ZNAČENIE DARAHICH KAMIENIAŮ

Darahija kameňni majuć upłyŭ na charakter i los čaławieka, jaki ich nosić. Kožny kameň, zhodna swajoj asabliwaści, prynosić čaławieku albo ščaście, albo niaŭdaču.

Almandzin i Hranit—spryjaje žanimstwu i lečyć serdečnyja rany.

Aleksandryt i Jašma—słužać symbolem praŭdziwaści i prastoty, prynosić ščaście ŭ handlu i padarožach.

Akwamaryn zachoŭwaje ad niebiažpiekaŭ daje pieramohu nad worahami.

Ametyst achowuje ad błaħoha i złaħa i daje pašpiech u nawukach. Jon žjaŭlajecca emblemaj nawuki i duchowaje mahutnaści.

Agat—u jaho ličbu ŭwachodzić pamarančawy „Serdalik“ niabieski „Sapfir“ i krywawaha koleru „Chalcedon“ dajuć wieru, adwahu, ŭladu i pieramohu.

Biruza—dobruju pamiać, družbu, ale dla niekatorych hety kameň žjaŭlajecca nieščaśliwym, jak i „Opal“.

Bieryl — spryjaje prazorliwaści i stasunkam z niewidomymi duchami.

Bryljant — prynosić ščaście ŭ ihry i kachaňni.

Chalcedon — prynosić ćwiordasć, siłu woli roŭnawahu.

Chryzalit i Topaz — dajuć mudrasć, sławu, bohaćcie.

Burštyn — łahodzić nerwy. Pacierki z buršty-
nu karyсны dla nerwowych.

Izumrud zjaŭlajecca symbolem cnoty i emble-
maj dastatku, šćedraści i wysokich nadziejaŭ.

Karbunkuł — daje ŭzajemnaje kachańnie.

Koral — zachouwaje ad usiaho zła.

Opał — prynosić niašćasćie, chwiarobu, swarki
i smutak.

Rubin — daje siłu, adwahu, za chowywaje ad
niebiaźpiekaŭ.

Sierdalik — jość symbol radaści i wiasiella.

Sapfir — symbol šćasćia, mudraści i pryhožaści.

Беларуская Кнігарня

Ст. Станкевіча

Прапануе розныя падручнікі для беларускіх і польскіх пачаткавых і сярэдніх школ, а таксама ўсе пісьменныя і канцэлярскія прылады.

Вялікі выбар кнімак да чытаньня і сцэнічных твораў.

Беларускія і польскія календары (кніжкі і адрывныя) і сьпенкі да календароў на розныя цэны.

Флірты, соннікі, сьнеўнікі ў беларускай і польскай мове.

ЖУРНАЛЫ МОДАЎ.

Цэны самыя нізкія.

Для прадаўцоў вялікая уступка, заказы высылаюцца на атрыманыя задатку ня менш трэцяй часьці. Выпаўненьне хуткае і акуратнае.

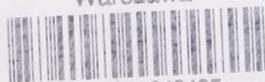
Адрэс: Вільня, Вострабрамская вуліца № 2.

12 STCZ 1938

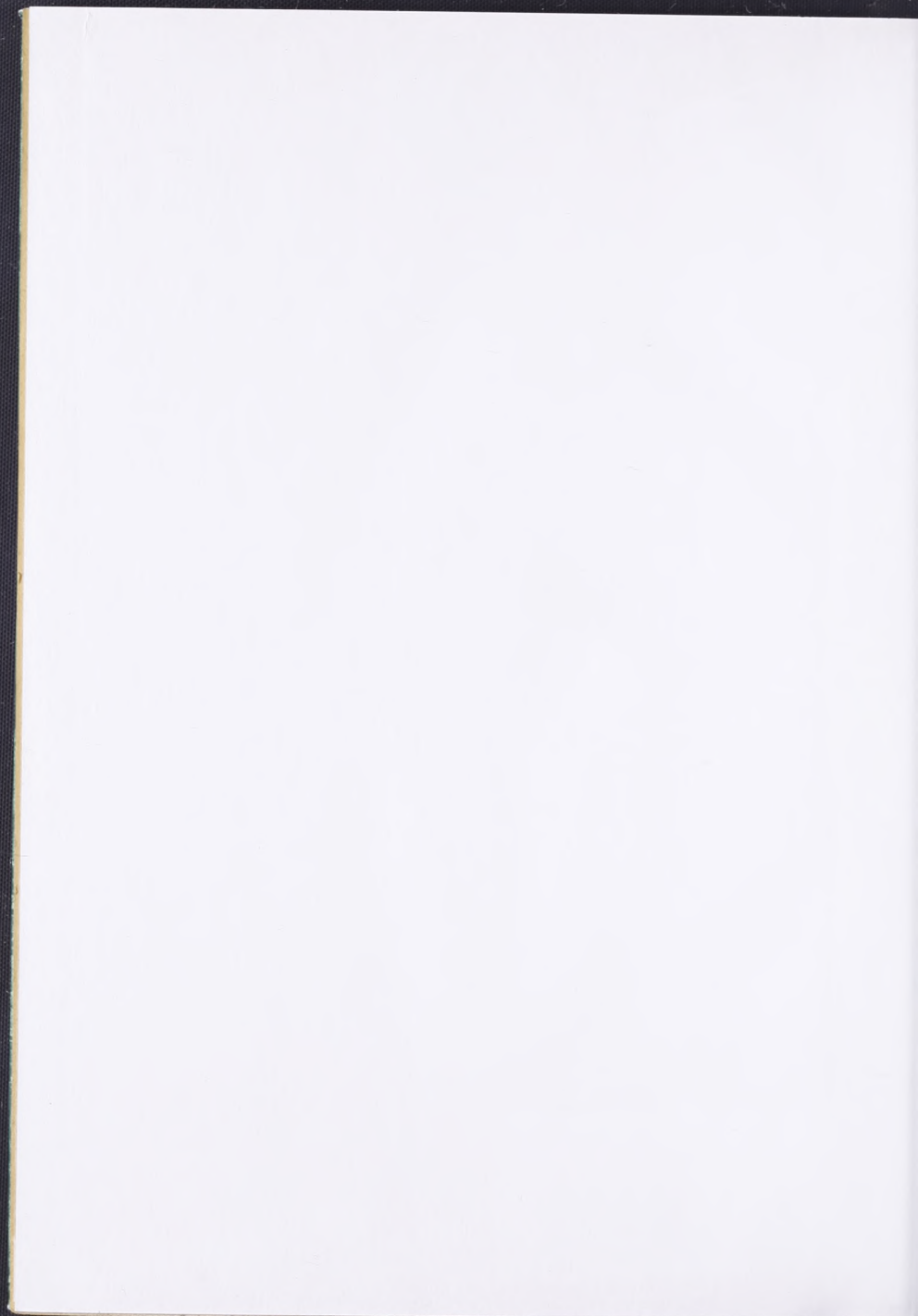
Druk. „Dzielowa“, Wilno, Zamkowa 16

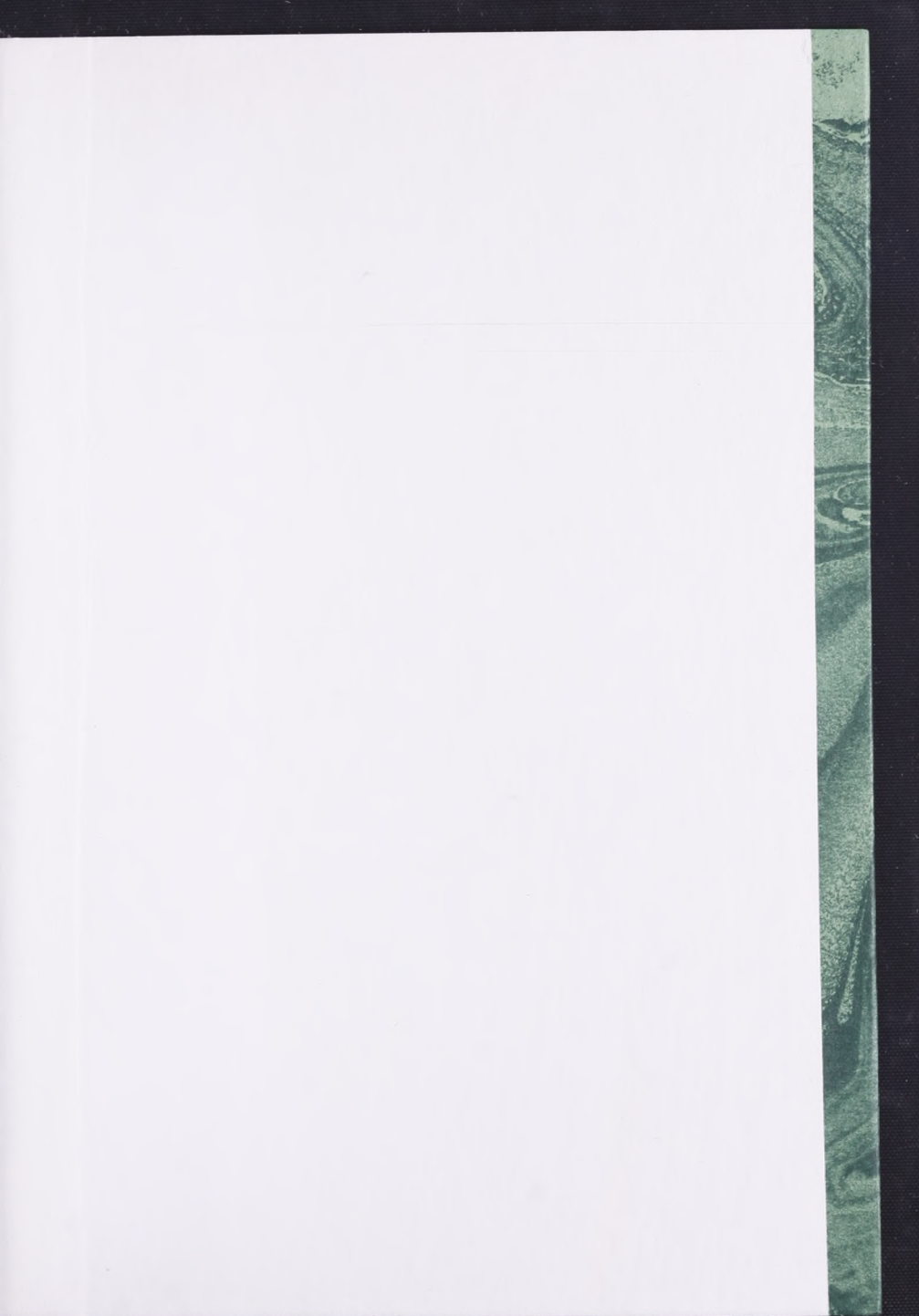
Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001004849495

BIBLIOTEKA
NARODOWA

290011

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001004849495